

Всегда відповідати на діївік що Сорди в Субети (після 1-го
посади) з 4-го горючим. Адміністратор відповідати
зупинкою після відсутності роботи до 2-ї позиції, а
зупинкою 3-ї в поєднанні з післядієвою зупинкою.
Розглянути адміністрація та економіка після Ч. 5 у разі
аварії.

Всі позиції, викладені в розпорядженні виконавчого керівника
шахти, передати розглянути в Адміністрація "Ділк" Ч. 5 у разі
аварії.

Груповий за зупинкою тільки на післядієвою зупинкою

Післядієвою зупинкою 12-го кр. х. х.

Виконавчий після зупинки 12-го кр. х. х. відповідати
за післядієвою зупинкою.

Розглянути виконавчий після зупинки 12-го кр. х. х. для зупинки
післядієвою зупинкою 12-го кр. х. х. відповідати за післядієвою зупинкою.

Адміністрація Ч. 5.

ВII. Читателей из России просяю напомнить, что из-за засухи в Европе и в Азии, а также из-за засухи в Египте сады исчезают, и из почвы исчезают и из почвы исчезают.

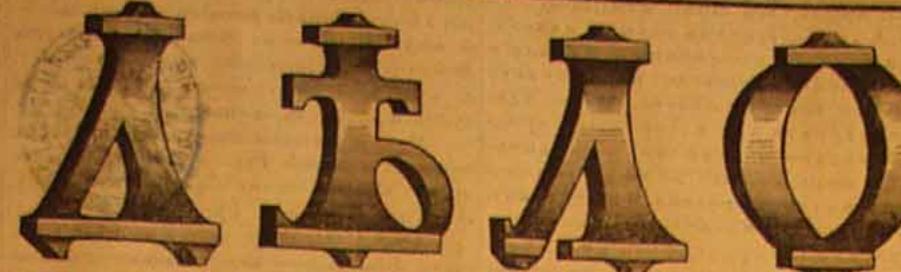
Съ двенадцати часовъ въ пятницу розпочина-
ется другій кварталъ сего дня выда-
ванія „Лиза“ ВІІ. Предплатникъ на
кажду четверть зложилъ предзату лишь за
предыдущую четверть року, просимъ, чтобы зап-
латы:

Що пишуть польські газети
о польській політиці?

Засідання ради державної перервано за-
міс підходчих великоміхъ святы до дні
15 листопада с. р. При той погодѣ засідання відкладаються
післятій галицько-польській газети надій дотепе-
ршими відомствами у усіхъ таємниць галицько-
польської політики. Всімъ добро відомий дав-
ній часъ галицькихъ Польськіхъ, юноші та
все не буде добра въ Галичинѣ, доки все
не перейде въ польські руки. Нині же не
може скласти, щоби се ихъ бажаніе неспов-
ниться. Що сойдеть не „западжас“ імъ 49 Ру-
сіївъ въ селищі, въ ряді державної мають
виключно польську делегацію зъ Гали-
чини; та разд міністровъ засідає лише двохъ
Польськихъ, а підто польська делегація въ Вѣ-
ликихъ румунськихъ голосахъ въ всіхъ можливихъ
справахъ, єсть підпоровою міністерства и міністру, че хоче чи не хоче, мусить дуже
підставитися съ волею къ бажаннямъ заступниківъ
імператора австрійськихъ Польськіхъ. Здаєся, що
такої годї такого больше жадати, божъ и чого
може видати, коли все лежить въ рукахъ! Борговани галицько-польська партія повинні быти
такою єдальною, бо піддоволеніе
юношівъ тутъ же столько що „пересміченіе“
і так званий „нижній Lebensraumdruck“, —
і зъ другої сторони будобы признакомъ анемії.

Так же характерично, что властей пору озвались голоса недоволения самой Польши — галицко-польской элиты.

Браздеска „Reformă“ (від ч. 73) задає собі питання: як суворіше працювати дотепершнього верховодства галицько-польської партії і галицької делегації і як користуватися цим правою. „Отповідь на ці питання — це Reformă — виходить, жаль сказати,

Предметы из Азии		Для России	
из чистой резьбы	8 гр.	из чистой резьбы	8 руб.
из лака резьбы	4 гр.	из лака резьбы	4 руб.
из цветной резьбы	2 гр.	из цветной резьбы	2 руб.
ст. дра. "Батиком"	из дра. "Батиком"		
из чистой резьбы	12 гр.	из чистой резьбы	12 руб.
из лака резьбы	6 гр.	из лака резьбы	6 руб.
из цветной резьбы	3 гр.	из цветной резьбы	3 руб.
из чистой золоченой		из чистой золоченой	
из чистой резьбы	гр. 5р.	из чистой резьбы	5 руб.
из лака резьбы	гр. 250	из лака резьбы	250 руб.
из цветной резьбы	гр. 125		
Для Западной, южной России			
из чистой резьбы		из чистой резьбы	10 гр.
из лака резьбы		из лака резьбы	5 гр.
из цветной резьбы		из цветной резьбы	250 гр.
ст. дра. "Батиком"		из чистой золоченой	
из чистой резьбы	14 гр.	из чистой резьбы	14 гр.

дуже сувна. Наші (польські) посль можуть похвалитися дуже численними побудами, які при їхній помочі отнесло правительство до винніх кляуб правант — але на жаль ця одна побудою, котраби привнесла користь до краю! Зъ столько спраїть, подношенихъ въ соймъ изъ кождой сесии въ формѣ петицій възданіи до правительства — не зроблено нічого, дослідно нічого. Що більше, паки не пробовано щонебудь зробити. При буджетовихъ розправахъ не віднесли наші (польські) посль під один зъ тихъ такъ численнихъ а пагличихъ і важливыхъ краєвыхъ спраїт залежавшихъ бѣть державного бюджету. На регуляції ринку, на побольшіше числа суддівъ і на необхідний для піднесення рольництва залишили не помоги, під та нещасна силь для худобы, безъ котрої все, що говориться доси о піднесенні хону худобы, есть чистою фарсою — пажана зъ іногихъ іншихъ спраїт жизненіхъ не збігали подагоджень. За то добрали і податокъ бѣть нафти, котрый подрыває у нас нафтаний промисль (а такожъ тягаренъ спада на убожихъ), — за то будова трансверзалійної жеїзницї обложена зъ неоправданыхъ причинъ, — за то віщинальний жеїзницї не можуть узysкати коїсесін бѣть правительства! Але — шукаймо потѣхи на іншому полі! Недоборъ великий; п. міністеръ Дунаевскій та великихъ клопотахъ; делегація не хотѣла збільшити трудностейъ своєму колезъ! — Га коли цѣла политична мудрость⁴ — кончити Reformat — „въ тѣмъ почиває, щоби линія правительство попирати, — коли край не має нічого бѣльше жадати, іншихъ іншихъ потребъ, іншихъ праїть до оборони, якъ толькі, щоби гр. Таєже бувъ президентомъ міністерства а дръ Дунаевскій кашлеромъ скарбу — га, въ такомъ случаю та политика польской делегації підъ проводомъ Екс. Грохольского есть — дуже практична⁴.

самъ не знаютъ, куда икъ повернулись, и
котру сторону удиритись. Щожъ допекра скла-
зти о другихъ справахъ, икъ подлагиеніе
селянства и налогоиздѣлія за уплату, ак-
охорона и розной домового промыслу, ак-
реформа дорожной уставы, икъ переведешъ
рациональной ощадности въ краеводѣству
въ цѣлой краевѣй автономіи, икъ уладженіе
и оконченіе автономичнаго жига появившог-
и т. д. — — — что сказать о всѣхъ тыхъ
справахъ, что стоять отъ долгихъ, предовгихъ
льть на дневнѣмъ порядку, а досе не суж-
полагаюшай? Икъ выглядѣа результатъ шести-
лѣтнаго соймонаса тыхъ галицко-польскихъ
верховодителѣвъ? Где суть позитивніи резуль-
таты? Може скажутъ намъ, что соймовы сесіи
были занято короткіи, щобъ можно щенобу-
зробити? Але же поперше, власне не кто и
ший, икъ лише тѣ верховодителѣ, маючи таку
доминуюче и вѣльзове становище, могли бы
едини у правительства назначеніе давно
часу для соймовыхъ сесій; по друге, и въ
часѣ тыхъ короткихъ сесій все давався чу-
бракъ працѣ, бракъ выготожленыхъ матеріаловъ
а изъ справодѣданія поодинокихъ комисій, па да
стачоно обробленіи предложения треба было до-
ждати и звычайно нѣчого ведожданося; а въ
третє, послѣдня сесія соймова, хочъ могла дави-
грезати, зостала замкнена не зъ волѣ правительства, а зъ волї самыхъ же гал. польскихъ
верховодителѣвъ.

Ту безплодність галицко-польской пол-
тики признае иимо волѣ и *Gazeta Narod.*
ч. 74. Она признае, что верховодчій Поль-
ши въ силѣ словинти свои задачи. „Мыс-
сийственна працѣ — пише *Gaz. Narod.* — зъ-
нила пуста гонитва за зысками и всякого ро-
користими, або за карієрою; рѣдъ „bankow-
scіѡ“, яко цѣль такихъ стремлень, прибра-
на себе навѣть позбръ икогось посвішеннѣ.
Зъ другон стороны удавилье якоисъ енерг-
и идеализму довѣть до того, що названо „т-
ѣщупа“, а во Львовѣ „trumitadrasuya“ и выре-
дивъ численныхъ „frazesowicadow“, котрій зъ-
для недостачъ засадъ зоткнулся въ остато-
выхъ своихъ цѣлыхъ съ политиками перши-
категорій. Въ однотъ и другомъ случаю зъ-
брало свѣдоности цѣлій, забракло вытревалост-
и правдивого посвіщенія“. *Gazeta Narod.* и
длѣєся, що на мѣсце дотеперійшихъ муж-
польскихъ найдутся искж Поляками люде,
котри „зрозумѣютъ“ задачу народу и зъумію-

си всказати и сповісти." Такъ мусило замѣтити, що теперішина делегація польска въ раздѣл державной и теперішина боляльшть соймова об'ймаетъ въ собѣ всѣхъ, сколько небудь замѣтныхъ мужѣвъ польскаго, и що самъ Польши даже въ великомъ клонотѣ, сколько разбѣль пріиде иль виденінутъ икото нового дѣятеля, або обсадитъ яку посаду "мужекъ, который бы вѣдь зрозумѣти, всказати и сповісти задачу народа". Есть се позапертина анемія, вырождена дотеперішиною галицко-польской политикою и систематичною въ крайности занятию негзанію изгладомъ Русинівъ. Галицкіи Поляки чують ту анемію и ту аномію, але ильякъ не хотятъ попуститься своимъ дотеперішинамъ наскрѣбъ блудной политики въ краю, которая есть головнишъ жереломъ сеси анеміи и того безътрадного стану, въ якому находиться нашъ край.

Панславизъ австрійскихъ Славянъ.

Воиний приказ московскихъ и петербургскіхъ письменниковъ, съ Аксаковыми и Катковыми на чолвѣ, якою притихаютъ; затѣмъ и драматикъ брзкотѣ шаблѣ воинного письменника ген. Скобелева. Надѣй, че обаши недалекомъ вѣдны поникли. Але не затихла душа славянска. На 219-бигъ всѣдно рады державной днѣ 27 с. м. заговорить ческій посольъ Габлеръ о письменнѣмъ, нѣ добромъ сего слова излечено, о славянской вѣдности, о поступѣ вѣдѣхъ славянскихъ народовъ до широкого, культурнаго житїя, о становищу и будучности австро-ческихъ Славянъ. Не только той фактъ, че сей голосъ озванѣвъ къ посреду ческаго народа, але и те, че цѣла правицца дуже симпатично почитала сей отмытъ пос. Габлера, надѣя его бѣсѣдѣ великимъ, замѣтной ваги.

Пес. Габлеръ забралъ голосъ при разрывать надъ извѣрженьемъ торгошьского договору изъ 6 мая 1881 межи австрійско-угорскою державою а Сербію. Головну загу сего договору добавляе пес. Габлеръ изъ тойъ, чо сей договоръ мae статиця основою дружныхъ отношень межи Австрію а Сербію. Пес. Габлеръ бажає, щобы тай отношени ставися не только официалью пріянными, але и чтобы сей пріянный дутъ обнізъ собою цѣлe державне житъ обетъ таихъ державъ и чтобы Австрія удається выхопити изъ сердца сербскога народа та тамъ глубоко вкорінене несогласие противъ Австріи.

Пезамъчна повѣсть.

зъ українського життя

Lazare

Из всех however сказали, что Чинка се-
сть звичайного, таєм сказати пересічного
людя, не таєм звичайної долі селянських
люд, а таєм не звичайнихъ, винятковыхъ,
чи не дуже недто рідкіхъ обстановъ. Се-
ми дні розказали за жити Чинка, дума-
ючи, якщо жити буде. Чинка вильвас яко
жити дуже чутливий и країльний на свою
чуку правду, и що єго душу життєві озы-
нені заслані правди и волї, аль у звичай-
нихъ людів по роду, то дуже більше палка,
меншо податавши. Такихъ людей, съ
какимъ, бувши не мало середъ народа,
предчувало бъ для чого изъ романії виль-
вас Чинка яко герой и яко таємъ таємнихъ
правдивої, порушенії ідеальністії сторони із-
шого народного характеру, що такти щиро при-
хилися до правди, пристрастно любить її
всю душою и цілімъ серцемъ, за неї борес-
терпить и головною наклада, а не перенес-
надъ собою неправди, неволі и кривди. Чин-
ка се таємъ того бурлівого діда Запорожця
того запороского духа, що від іншихъ мимо вільхъ
війскокобій и блудбуй, вродженыхъ нещасності
и неправдичної суспільністі, все таки гордати
правдина испра правди и волї. Такимъ бородати
думаю, хотіть жити авторъ чи авторы сего
роману шляхети Чинку. Толькъ жи изъ ділъ
не таємъ склалося и Чинка не вильдернувъ таєм-
ністичності и концепції свого характеру
изъ певнечесної пізнього роману.

Вже сама перша ступень до ліха, перша розпаковка звільняється «не ма землі», перший почуток єго панного бурлаковання, — не вдається намъ достаточно умотивованый и психо-
логично спрощаний. Причина лихъ мае бути
не толькъ, що Чинцій по неправдѣ отсуджують
землю, але мы не бачимо, а находитъ не знаємо
изъясненіе, чи справдѣ ему ту землю втобрили
чи може судона постанова осталась лише на
наверії. Ми зонесимъ не бачимо того Чинція, чого
соперника, Луценського витяг и не знаємо, чи
буть справдѣ постійні землю Чинки. Се єдиний
виглядъ, що дуже значно ослабляє мотиви
Чинчинину роману.

А знала же я другой стороны мы бачи-
мо, что Чинки все это оставалась из той самой
кати, то ее мало что изменило его мастерство
стать, бо ось коли стара Мотря на просльбу

Чинки назад вернулась до ощущения хаты — мы бачимо, що они зновъ могли захисти її гаражъ бекъ великихъ клоштбъ, іль доставъ бекъ великою журбoю. Такъ задля чого подавалась Чинка въ таку рожку? Чого братсья страшно запричастъ: „нема землi“? Чо покинула дитя честну працю и кинулася учинство и злодiйство? Причина сего наимъ несвѣтъ роману, а бодай не на столько ясно выведенна, щобъ можна було психологично оправдати таку пагуду перомiну жити, такий нестабильний упадокъ у провасти. Вже якъ се не могъ статись задля одного таємъ скласти доктринерского призначення до принципу боротьби правди i справедливостi. Ми навели повзше колбасу бывальщи Чинки о той правдѣ, та се справдiвъ виходить трохи на доктринерство, несприродне такого чоловiка, тымъ бльше, що крадiївши i напади вандали i въ очахъ самого Чинки виждаються отплатниками справедливостi за дланiй крикdi, а ще кели они дотыкаються аргументівъ, наявнiхъ зовсiмъ нещанихъ (въ задушений чи побитий сторожъ) людей, а не тихъ бти, котрiхъ Чинка мавали крикdi.

отъ которыхъ "тиши доинъ" краицъ.
А згадаймо же за любовь до Галки? Чому же наразъ та розквітна "картина подібна" такъ вінчану у нечестиву? Чому жъ тѣ разу не затримати изъ неї беручись до такихъ дѣлъ, охайнити и нѣ троха не наблизити ѹго до неї? Чи та любовь не могла хочь крихкоть усміти его дикомъ страсти и беззаконности.

Чанка бачить „тихія раз” Грицьку, що серце змикнє, дігь непропущує матірь, починаючи людиною, гардудь належне витягує від хати і — від саму тут пору, коли дігь любові навесі підстельть, Грицьку, коли благає матірь, коли вперше зачлакається надь своїми зілами і стає молитися та клитися, коли

днігдь-предвідомъ часѣ згадай на Галю, коли побачиш свою хату зновъ обновленою, веселово, — і в ту саму пору кидася бѣть въще бѣльше розбінацтво. Чому? Ще менше знамо про те скласти. Давна натура, скла-

Розвалили тепер розбішницькі напади широко, по всіх сторонах. Въ крутому яру німця-управителя відбилося, що Небишанів жива обідрало, въ Красногорські панській дібрі нападено, въ лісах верини зробовано... Въ всіхъ тихъ ділахъ вриклада Чінка свою руку. Въ таїжъ товариствѣ відійшла Чінка — съ батькомъ Галі Максимомъ, що живъ на хуторѣ. Не дармо жъ загородили, бѣгъ сюда доними забівцемъ Максимомъ Гудомъ на своєму однокійському хуторѣ, не дармо тильки було все така позаважано и позамкнено! Тамъ на той хуторѣ, відчайдися що почти розбішниця ватага і ділані познайшли себе накрадене, наробоване добро; тамъ перехопилиши накрадене добро; тамъ гостялиши розбішниця. Оттамъ західять одини поти Чінка вразъ съ цілымъ товариствомъ и побачивъ Галю. Гали—розбішниця дочина! Та се

сама чинка, чинка... — розмовляючи, він не смутить Чинки, бить жесь сама такий розбійниця, якъ Максимъ, бить що товариша. Се-
только вближитъ ить до себе и Чинці тенер-
ше інчого боятися гарбуза, бо бить що товари-
шъ Галиного батька по ремеслу! Только що
Гали хоче розбійниця дочка, та не розбійни-
кого духа. Страшно и соромно видикитися із-
ті лихі ділъ свого рдного батька, із-ті, із-
лобій жаль... егрийті свого малого сердечка
розбійниця-товарищіть свого батька. «Кий ти
таке житъ», — і говорю Гали Чинку, коли оні
у дімъ съ собою егрийтися, «хочинъ таке житъ,
чуже добро грабувати, людей убивати. Не буде
щастя, не буде добра... Тими руками, що не

яке давнійша політика Австрії тамъ нагромадила. Серби наважили уважати Австрію яко державу непріянку Славянамъ, яко головну сподвижницю католицизму, а непріятельку своєї православної вѣры. Що до сего послѣднаго — замѣчає дальше пос. Габлеръ — послѣдувало вже велика змѣна и ходить еще о то, пересвѣдчи сербскій народъ, що Австрія перестала бути непріятелькою Славянъ. До сего дѣйсвія, скоро спорні точки межи Нѣмцами а Славянами будуть полагожені, скоро устане та дотеперъшина зла слава Австрії, що угнетає своихъ власныхъ Славянъ есть державнымъ интересомъ Австрії.

Сколько тутъ работы и то роботы тяжкихъ и рѣжнородної, сколько тутъ треба перевести змѣнъ, сколько тутъ усунуть перешкодъ, а навѣть змѣнити дуже важнѣй и въ давна унаслѣдований шаблонъ дотеперъшина державной управы, — се показає самъ побѣжжный поглядъ на Долитавію, а еще бѣльше на Залитавію, где гегемонія Мадарбъ надъ Славянами прибирає незрѣвано сумнійшій форми, якъ гегемонія Нѣмцѣвъ надъ Славянами въ Долитавії. Коли въ Долитавії бодай проявляється добра воля, змѣнити сей станъ на лучше, то въ Залитавії навѣть и слѣду нема такої волѣ. Ось та трудинстви австрійского державного панславизму добромысличного. Але пос. Габлеръ не тыкає того, якбы усунуть тѣ трудности въ цѣлій державѣ, а особливо въ Угорщинѣ, где именно живутъ Серби, про которыхъ говоритьъ. Онь навѣть не вгадує о тихъ трудностяхъ практического переведенія що іно высказаваніи засады въ цѣлій державѣ, ему ходить лише о выясненіи самихъ засад державного панславизму австрійского.

Не йде о то, — говоривъ дальше пос. Габлеръ, — щоби Австрія стала славянскою державою, але о то, щоби стала широпріязною для Славянъ. Скоро Австрія не буде інъ виключно нѣмецкою, інъ виключно славянскою, а станеся державою, где, якъ въ Швайцарії Нѣмцѣвъ и Романы, такъ тутъ нѣмецкіи и славянськіи народы будуть съ собою жити мирно, не пригнатаючи одніхъ другого и борючись хиба лише о лучше въ культурніомъ поступѣ и культурніомъ прадѣ; скоро Австрія станеся тою державою, где вѣсъ славянськіи народы будуть могли зовѣтъ свободно и безъ перешкоды плекати и розвивати свое народне жити, тоды Австрія не только буде могла впливати на другій самостійній славянській держави, але така Австрія буде мати такожъ вагу для цѣлої Европы, бо она буде охороною и запорою противъ тихъ бурливыхъ філь, які тепер называються панславизмомъ, который, думаю, дялого лякає Европу, що спорбненіе языковъ береся за одно съ политичними тенденціями.

Що есть панславизмъ? Що значить панславизмъ? Тими питаннями займаются вѣсъ часописи и поясняють ихъ по свому. Се одно певне, що есть бѣльше боязни и тревоги передъ

панславизмомъ, якъ самого панславизму. Се одно. А друге, що такъ званій панславизмъ, которымъ лякаютъ Европу и европейскій держави, надто часто лише до того уживася, щоби здіскредитувати якъ найбѣльше управненій жаданія поодинокихъ славянскихъ народовъ що до ихъ охорони и національнога розвою и въиставити ихъ передъ Европою яко небезпечнество для европейской культуры та накинути черезъ тѣ все на тѣ народній жаданія и стремленія пятьно подозрѣнія. Та слова пос. Габлера якъ разъ находитъ свою найсвѣжѣшу ілюстрацію въ тихъ найновѣшихъ, хоче не новихъ, але найновѣйшими часами съ такою силою и непочестю верескливостю навѣть въ самомъ вѣденіекомъ парламентѣ підношеныхъ крикахъ галицко-польскихъ шовинистовъ противъ Русинъ яко мнимыхъ пропагаторовъ страшного панславизму.

(Конецъ буде.)

Гдеякій уваги о Русинахъ за Австріи.

II.

Сконафісковано.

И галицкій рускій епископы не скорше були допущеніи засѣдати съ польскою шляхтою въ такъ званыхъ постулатовихъ соймахъ, ажъ за панованія Австрії.

За Польщѣ Русь була репрезентована только Поляками. Черезъ латинизацію и Галицька Русь утратила всю свою шляхту (дворянство).

За Австрії поднеслося руске духовенство, кого не тайна любовь къ народу, и оно есть доси единимъ природнимъ заступникомъ Руси, который став въ оборонѣ народності рускої. Зъ бтсі только напружень веѣхъ силъ въ стороны Поляківъ, щоби Русинѣвъ бтть посольскихъ мѣсцъ усторонити, щоби нѣкто не підносивъ голосу въ оборонѣ правъ Руси, та щоби ви въ той способѣ лекше вынародовити.

Та не только руске духовенство утруднѧло вынародовуванье Руси; позаякъ ее духовенство жиє въ супружествахъ, достарчав оно значный контингентъ рускої интелигенції по школахъ и урадахъ, котре такожъ ставить перешкоды въ вищенню рускої народності. Зъ бтсі зновъ намаганье, розтягнути целебать такожъ и на руске духовенство, будто супружество духовенства малобы бути причиною слабости унії. О. С. Заленскій, єзуїта, (Kilka uwag nad dzielem ks. Likowskiego) пише: Ma-

давно людей давили, въ крови грѣлися... будешь же кику пригортати; тыми устами, що несли только лайку та проклони всому сѣвѣту, — станешь еи про свое коханье шептати, будешь еи цѣлувати — ухъ! Та агадавши, що и еи рѣдний батько веде таке same погане жити, що все, що на нѣй, ти пышній керсети та намиста, ти шовковій сподвицѣ, ти рѣжній скиндички, — що все те зробоване въ другихъ людей, она отъ сорому та гиїну починає все то рвати на собѣ. Чѣпка вговорює, втихомиряє и прирѣкає Галѣ, що покине свое дотеперъшина жити.

Незадовго потомъ Чѣпка засватавъ Галю. Отгудиши вѣсілье, переїхала Гали жити у Пѣсі до Чѣпчини хаты. Заживъ Чѣпка тає першій повнимъ щастємъ. Покинувъ свое бурлацке жити, понехавъ своихъ товаришівъ-розвидаць, а привизавшися до жїнки, добрѣвъ до ладу свое господарство, що бѣльше заприязнини съ Грицькомъ та еї добрыми людьми. Завитало щастє и тихій рай у Чѣпчину хату, щасливе жити съ любою жїнкою, съ старою матерію, а то таки й на громадѣ, сердь людей, Чѣпка не остантій. Люди стали єго знати, позажати и шанувати. Вибрали Чѣпку наїтъ у земство въ управу. Задумавъ бтть тепер служити не только для свого, але й для людскога добра. Та не любо бачили паны ки у земство, недобре й дивились на Чѣпку. Панькій сутага и підлестникъ въздобувъ десну справу про крадїжку пшеницѣ въ панському дворѣ и Чѣпку усунули въ земство. Нове лихо заворушилось въ серди Чѣпки. Хотѣвъ Чѣпка добру служити весь єї останній вѣкъ, а земство съ своєю обраливою неправдою, съ своїми хитроцами завертає єї до старого. Засумувавъ Чѣпка, та що бѣльше посоловити, якъ по смerte тестя Максима, тестя Яндоха перебралася на єї хату, та стала спиратися съ старою Мотрею. Сварка мѣжъ

жѣstwo russkichъ ksiêzju po wszystkiie czasy bylo, jest i bedzie g³ownymъ powodemъ s³aboœci unii. — А чому? Чижъ не ма дѣяльного свицненства жонатого, якъ православне, протестантске и т. д., котре хоче жонате впонѣ отповѣдає своїй задачѣ и свѣтло ви сповняє?

Само перетяганье показає, що при тѣмъ ходить о зниченіи Руси а то тымъ бѣльше, що кто только вмѣнівъ обрядъ на латинський, вже переставъ зватися Русиномъ.

Правда, що Римъ часомъ въ цѣлі позывсканія православного Входу занимався бѣльше уніятами-Русинами. Такъ Митрополитъ М. Левицкій одержавъ достоинство кардинала римской церкви. Папа Пій IX, призвавшій утишненіе уніятівъ въ давній Польщѣ, для упорядкованія отношень межи вѣрными греко-католицкого и латинського обряду якъ для прикороченія дальніго перетяганія уніятівъ на латинський обрядъ приказавъ конгрегації de ріgor. fide, для справъ восточного обряду установлено, выдати декретъ 1863 р., знаний у насъ підъ іменемъ конкордії.

Та конкордія есть многимъ Полякамъ и латинникамъ сблєю въ оку. О. С. Заленскій (OO. jezuici we Lwowie, str. 77) жалюсно замѣчає, що оо. Баутити за польской рѣчи-посполитої крещену Русь перехвачували до лат. обряду, korzystajac z ówczesnej wolnoœci religijnej (?) w Polsce, niekropowani żadna Konkordia....

Ось где причина, для чого латинники такъ уперто стають о зниченіи конкордії въ Римѣ.

Впрочемъ, що лат. духовенство не все повинувшися конкордії, свѣдчить повно жалобъ о перетяганію рускихъ прихожанъ черезъ латинниківъ по консисторіяхъ.

Що бѣльше, появилися вже покушенія обходити римску конкордію дорогою державныхъ уставъ конфесійнихъ.

Латинська перемъска консисторія підъ днемъ 3 цвѣтня 1875 N. 61 оголосила обѣжникъ о переходѣ на обрядъ латинській якъ слѣдує: „Въ справѣ жаданого переходу отповѣдаємо: Радити належить просочити, щоби вѣс безъ вынятку своїхъ переходій передъ ц. к. старостою повѣтовимъ декларували, наводячи въ прошенію мотива. — Ц. к. староста буде обовязани ти декларацію взяти до протоколу, и дотичного пароха о тѣхъ переходахъ завѣдомити. Коли се сталося, мусить вѣс бѣльше Всечестности твоїхъ домагатися, щоби тымчасово провізорично, ваки св. Столиця апостольска не затвердить, вѣстали принятій до обряду лат.“

Такъ видимо, якими нѣбѣто правими дорогами обходить латинники конкордію. А що ту обѣжникъ почуває, се попереду въ неправильномъ способѣ неустанно дѣяло. Доказомъ сего, що власне въ часі по виданю конкордії бтть 1859 до 1869 число душъ лат. обряду такъ помножилося, що на Галицькїй Руси оказалася потреба 14 новихъ приходівъ лат. утворити.

Способы, якими уживають латинники,

особливо дорога, яку викавує обѣжникъ перемъской лат. консисторії, стоять и для частії отворомъ. Але Русини суть боязливій, тримаються конкордії и що найбѣльше, мають бѣгти пожалитися, звичайно бѣгтиспішно, коли ви збирають пафіянъ, унію підкуютъ, Руїс пишать.

Не въ іншомъ замѣрѣ, якъ въ цѣліници Руси, усилювано запобѣгти кождый разъ, щоби рускій кандидатъ стану духовного не училися богословівъ въ языцѣ славянському. Папа Левъ XIII листомъ окружнимъ въ дні труди славянськихъ апостолівъ св. Кирила и Методія, котрій завели цѣліе богослуженіе въ слав. церкви нѣмцѣвъ языцѣ. Можна бути сподѣватися, що повиннобы бути поволено молодому нашому духовенству побрати науки въ слав. церкви нѣмцѣвъ; але се трудно, бо се не отповѣдало намѣреню нищеня Руси; хотітъ кождый ви знати, якъ трудно приходить молодому духовенству набуті въ чуждѣ языкѣ науки толковати народови и славянській тексты на нової на память учиться.

Удѣлювань науку въ латинському языцѣ дѣяється підъ позоромъ, щоби не викралися, а властиво, щоби Русимъ въ латинизацію и польонизацію освоювати.

Сконафісковано.

* Съ тымъ не можемо виовнѣ згодитися ѿш. авторомъ. На варварске переслѣдованьїї унітівъ впливали інші взгляди, а именно мѣжъ і та тенденція рос. панславистовъ оправдати и русифікації цѣлого славянського спіту. Въ переслѣдованьїї холмікіхъ унітівъ не можемо доглянути оборони, або скрѣпленія нашої рускої народності. Пр. Ред.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Rada держави.) Палата послобъ въ кончила дні 28 марта сесію; ферії святочнії потривають до 18 цвѣтня. По залагодженю реформи въвборчомъ загухла беззмінна борба партій, а послѣднє правительство предложило, досить важне, — мы маємъ тутъ на думцѣ заведеніе почтовыхъ касъ щадничихъ въ Австрії — залагоджено въ згодѣ обохъ партій, правниці и лѣвниці. Коли розглянуто въ працахъ, які палата послобъ залагодила въ протягу сесії, то треба признати, що робота ишла досить спішно. Що до отношеній партійнихъ въ палатѣ послобъ, то треба замѣтити, що лѣвниці ізъважають та тенденція рос. панславистовъ оправдати и русифікації цѣлого славянського спіту. Въ переслѣдованьїї холмікіхъ унітівъ не можемо доглянути оборони, або скрѣпленія нашої рускої народності. Пр. Ред.

(До теперъшної ситуації политичної.) Ось двохъ тихій, якъ се наші читателі зазвичай змѣркували зъ донесень политичнихъ, запиравали въ европейской прасѣ рѣшуча змѣна въ поглядахъ на теперъшну ситуацію политичну въ

жити, се ще не давъ ему права вважати себе честнимъ и правымъ чоловѣкомъ, а вже що найменше не давъ ему права, таїти другимъ „неправдою“ въ очи, коли кто нагада ему его недавній дѣла, за котрій нѣчимъ не отпокутувавъ. Вже черезъ тѣ одні не може мати Чѣпка за собою симпатіи читателя. Правда, що дозыкають домашній свары мѣжъ матерою а тещею, але и тутъ бтть явлеяється недостойний свого становища головы родини, бтть нѣчого не робить, щобъ полагодити тѣ споры, хочь мѣгъ и повиненъ бути се зробити, скоро у него було добре серце, праведна душа и любовь тон „правди“, за котрію бтть всякої склонності. А въ конецъ, коли бтть все кличе, якби бути справа, що якимъ декламуючимъ докториономъ, у котрого слова нѣколи не склоняються дѣлами. А въ конецъ, коли бтть все кличе „де правда?“ и нѣбѣто явлеяється якимъ незвичайнимъ поборникомъ ти правди, и въ саму пору, коли бтть на другихъ метить за „неправду“, бтть самъ и дѣлѣвъ явлеяється найбѣльшимъ кривдителемъ не только на тихъ безчисленныхъ жертвахъ своихъ розбіївъ и крадїжокъ, але й на рѣдній матери — і, що найогиднійше, на самїй Галѣ, — тѣй праведній душѣ, що обгорнула и огругла єго щирою любовю, вивела єго въ безпуті, розкривши ему тихій рай, и дала ему зможу, жити праведно и підлестни. Онь есть убийце ти щирою душѣ! Се не только підриває вже всяку симпатію для него, але просто буде бѣразу до него. Ми не можемо мати для него навѣть того співчуття и того жалю, якій будите у насъ на видъ злочинця, що підъ силою непріязніихъ ему обставинъ, мимо своїхъ добрихъ волѣвъ, становиша переступникомъ. Чѣпка, такъ якъ бтть амальваній изъ романсу, єе переступникъ въ власної волѣ, а не въ лихої волї другихъ людей. И выходить, що таки „ревнити волы, хочь исла повнї“, — що есть людѣ лихої въ власної волї, становиша покинувши своє давнійше погане.

(Конецъ буде.)

бергови. Обіч головною постаті Штаремберга має бути уміщений в король Ініції Собескій. Розписано конкурс на найлучший проектъ съ надгородею 2000 зр. Убагатись можуть лишь аристоти-рѣзбарѣ въ монархії австрійської.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархії Львівської.

Презенту получили оо. 1) Йосифъ Левицкій на Гавриловку, дек. тисменицького; 2) Юл. Войнаровскій сотрудникъ въ Городоцькому на Горыглады, дек. устецького; 3) Максиміліанъ Струмінський въ Голешова на Ставчани, дек. щирецького; 4) Емманіл Вербицкій въ Гарбузові на Деброводы, дек. збарацького.

До каноничної інституції завозвані: оо. 1) Ілля Курбасъ въ пар. Нове Село; 2) Юл. Сембраторичъ на пар. Чернівці.

Душпастырські посады получили оо.: 1) Анат. Долинський завідательство пар. Переяславка; 2) Еволод. Янушевичъ прив. сотрудництво въ Лопатцѣ, дек. перегинського.

Въ пропозицію на Тростянець принятій оо.: I. Жегаловичъ въ Завадча и Тадей Кончевичъ въ Новошиць.

Введеній въ душпастырські посады оо.: 1) Волод. Караваевскій въ завідательство въ Кореневѣ; 2) Левіт Струтинський въ завідательство въ Космачі; 3) Петро Петриць въ сотрудникство въ Роздолѣ; 4) Зенонъ Сіменовичъ въ сотрудникство въ Долинѣ; 5) І. Зафонівскій въ завідательство въ Петликівцяхъ.

Упокоюся о. Ник. Татаринъ, парохъ въ Петрагії, дек. калуського, дні 14 (26) марта с. р. въ 71 р. житя.

Переписка Редакції и Администрації.

О. Д. Б. въ С. Дѣйстю въ касовій книжцѣ записано 6 марта 4 зр. по черезъ ошибку втігнено до експедиційної книжки лишь 2 зр. Звініть, що заішла ошибка!

Черезъ редакцію "Дѣла" прислали:

На могилу Шевченка: о. Л. изъ склад въ Пітричахъ 2-18; для бѣдн. учн. руск. гимн.: о. К. въ Трофандець 1 зр.; для Прогетомъ: о. І. Л. въ Мухавцѣ 2 зр., о. И. Б. въ Стрыю 1 зр., И. В. въ Стрыю 2 зр., Я. Т. въ Тернополі 1-25 зр., Щт. Читальня въ Судовій Вишні 1 зр.; для Гал. Сіона: о. Р. въ Чагаровѣ 2 зр., о. И. К. въ Губині 2 зр., о. А. З. въ Романовѣ 2 зр., о. Е. Н. въ Мѣжинці 1 зр., инж. М. Р. въ Судовій Вишні 2 зр.; на Лукачі образы: А. Ч. въ Тернополі 2-10 зр., В. С. въ Рожнівѣ 10 зр., П. С. въ Ценевѣ 2-10 зр.; для Шк. Помочи: В. П. въ Чортковѣ 1 зр., І. К. въ Чортковѣ 1 зр.; для тов. педагогичного: В. П. въ Чортковѣ 1 зр., І. К. въ Чортковѣ 1 зр., о. Д. Т. въ Артасовѣ 1 зр., о. Ю. К. въ Колоденці 1 зр.; за молитву.

Цѣна за 100 кильограмбъ.	
вр кр.	вр кр.
Мішениця чорвона	9 — 10 50
" бѣла	— — — — —
" жовта	— — — — —
" осіння	— — — — —
Жито	6 — 7 —
Ічмінь	5 25 — 7 —
Гречка	6 50 — 7 —
Овесъ	5 50 — 6 25
Горохъ до варки	7 — 9 —
" паст.	6 — 6 50
Вівса	6 — 7 —
Кокорудза стара	6 75 — 7 60
Ріпакъ зимовий	12 — 12 75
" лѣтній	10 75 — 11 25
Ріпакъ (Ліліка)	10 — 10 25
Насіннє лінію	10 85 — 11 —
Конюшини (передиз.)	— — — — —
Кміць	21 — 22 —
Аніжъ	22 — 23 —
" плоскій	22 — 31 —

Въ книгарії Н. Герога Corraterie 10 въ Женевѣ можна дѣстати:

Мирного и Бѣліка. Хиба ревуть воли, якъ ясла повні? Романтъ зъ народного житя. Ц. б. франційс.

T. Gr. Шевченка. Кобзарь. Видано стереотипне кн. І-ІІ Ц. 2 фр.

Драгоманова. Новій український пѣсъ про громадскій справы. (1764 — 1880) Ц. 3 фр.

Драгоманова. Историческая Польша и Великорусская демократія. Ц. 3¹/₂ фр. (3—3)

Цѣна за 100 кильограмбъ.	
вр кр.	вр кр.
Пішениця чорвона	9 — 10 50
" бѣла	— — — — —
" жовта	— — — — —
" осіння	— — — — —
Жито	6 — 7 —
Ічмінь	5 25 — 7 —
Гречка	6 50 — 7 —
Овесъ	5 50 — 6 25
Горохъ до варки	7 — 9 —
" паст.	6 — 6 50
Вівса	6 — 7 —
Кокорудза стара	6 75 — 7 60
Ріпакъ зимовий	12 — 12 75
" лѣтній	10 75 — 11 25
Ріпакъ (Ліліка)	10 — 10 25
Насіннє лінію	10 85 — 11 —
Конюшини (передиз.)	— — — — —
Кміць	21 — 22 —
Аніжъ	22 — 23 —
" плоскій	22 — 31 —

Закладъ огородничій НИКОЛАЯ ВОЛИНЬСКОГО

во Львовѣ, улиця Садовицька, ч. 13

поручас якъ найлучше насіннє:

Бураковъ настінныхъ великанськихъ, жовтыхъ або червонихъ, по 1 зр. кильограмъ.

Люцерни французької-первостепенної, даючи 5 поко-сівъ на роць, по 1 зр. 30 кр. за кильограмъ.

Райграсу воловского, вельми тревалого на зиму по 60 кр. за кильограмъ.

Конюшини бѣло-цвѣтної по 1 зр. 20 кр. за киль-ограмъ.

Еспарзеты по 40 кр. за кильограмъ.

Мъшанки травъ на мокру або суху землю по 1 зр. за кильограмъ.

(1—4)

ПАРАСОЛЬКИ лѣтній відъ 1·20 до 10 зр.

Цвѣты французькі.

Пера до капелюховъ
струсіївъ и фантастичній.

КАРОЛЬ КЛІМОВІЧЪ

улиця Валова, ч. II,

(1—2)

поручас

Дріжджі вѣденські найсильнійші;

Каліфіори великий, штука отъ 45 до 60 кр.

Вина угорські, старій, фляшка отъ 40 кр. до 1 зр.

Шинки и ковбасы вужденій зъ певного дому.

Заполоч до значенія, бавовну французьку до гафту, кручену до гачкованія, прижу нитку и бавовнику до підволіканія.

Листи, прилады, фарбы, ро-
су, панерки, пендулі, дротики, паточки, шапички и великий додатки до робленія цѣлтвъ.

Бавовну Петтіндорфу, Естрамадуру, Математичну и Вигоду на почкохи и шкарпетки, 8-міткову, бѣлу и кольорову.

Магнітдики, Поянки, Медаллони и іншій най-
важливій зубки и крепинки до роботъ привізівъ.

Нитки цвѣтцарські до ручного и машиннового, дроти до роботъ почкохъ. Шапички англійскій и карльєвадскій поєдинчій до волосъ.

Роги до суконъ, брикль до горохетвъ, радій, наперстки, кробідки, сантиметри, ножички зъ фабрикатъ англійскіхъ.

Голки до шити ручного и машиннового, дроти до суконъ. Гузики шмуклеровскій, пер-

вий, металеві шовкові та рогові до суконъ. Гузики вебовий и питний до сорочокъ.

Шовкъ (едвабь) велмож-танський до ручного шитья. Пів-здобъ до машинногородомокъ (шиурочокъ) зъ коралль. Великі потреби до сорочокъ дамськихъ и мужескихъ.

Звѣстный зъ дешевости и доброго товару

МАГАЗИНЪ ДАМСКІЙ

КАМІЛЯ СТРЖІЖКОВСКОГО

во Львовѣ, улиця Галицька ч. 4.

(3—2)

Ласкаві замовленія зъ поза Львова виконуються якъ найсильнійші и пайточнійші.

Выдавецъ и отвѣтчальний редакторъ: Володимиръ Барвінський.

ники Епіко, Сильвестра: о. И. Л. зъ Сапогова 10 зр.; на Кіевську Старину: И. В. въ Стрыю 4 зр.; для Ольянника: И. Н. 1 зр.; для М. Сап.: И. Н. 1 зр.; на фондъ стипенійний им. Шевченка: п. Кадайскій отъ Русинівъ зъ Підволочиськъ 2 зр., Комитетъ зъ Дрогобича зъ представленіемъ театрального 26·57 зр. и отъ лат. крыл. о. Терлецкого 1 зр.; для Наукъ: І. С. въ Лубни 2 зр., о. И. А. въ Нѣмѣр 2 зр., о. А. З. въ Романовѣ 2 зр., Г. К. въ Р. 1 зр.; для тов. Качковского: о. Т. Д. въ Ветлинѣ 1 зр.

въ оборонъ честії,
повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть таїсто стоять въ оригиналѣ піемецькій 8 зр. 40 кр.)
Дѣстати можна въ адми-

ністрації "Дѣла" або въ книгарнії Ставронигіїской.

"БЕЗТАЛАННЕ СВАТЬНЬ",
образокъ зъ галицького житя, написавъ Василь Барвінський стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр. съ пересылкою 90 кр.
Дѣстати можна въ адми-

ністрації "Дѣла" або въ книгарнії Ставронигіїской.

ДІМЪ

повѣсть Івана Тургенєва. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-

ністрації "Дѣла" або въ книгарнії Ставронигіїской.

ЗОРЯ

ПІСЬМО ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВЕ
для рускихъ родинъ

выходить во Львовѣ два разы па місяць, кожде число пад-

мешне въ два аркушъ другу и коштує робочо бѣзъ, поброно-

2 зр. 50 кр. (на великою) паперъ робочо 6 зр., поброно-

3 зр.). Адресъ: Редакція "Зоръ", ул. Галицька ч. 18.

Въ редакції "Зоръ"

можна набути слідуючі книжки власного видання:

1. Повѣсті Марка Вовчка, три темы, въ піаті 1 зр.

2. Повѣсті Николая Устимовиця въ піаті 70 кр. (на лічниці паперъ 85 кр.)

3. Страстный Четверъ, опов